

Pécsi Ítéltábla

Mf.II.30.048/2022/6. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

ügyvéd1 cím2

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

ügyvéd2 cím4

Az alperes érdekében beavatkozott:

ügyvéd3 által képviselt beavatkozó1 (cím5)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

felperes 66. sorszám alatt

A per tárgya:

munkáltató egészségsértése miatti kárfelelősség

Az elsőfokú bíróság:

Szekszárdi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

31.M.70.084/2020/63. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – fellebbezett részében – részben megváltoztatja, és az alperes által elmaradt jövedelem címén fizetendő kártérítés összegét 2.789.870 (kettőmillió-hétszáznyolcvankilencezer-nyolcszázhetven) forintra, a 2022. június 1. napjától járó kártérítési járadék havi összegét 139.800 (egyszázharminckilencezer-nyolcszáz) forintra felemeli, azzal, hogy az alperes a kártérítési járadékot havonta előre, minden hónap 10. napjáig köteles megfizetni.

A felperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét az alperes tekintetében 285.000 (kettőszáznyolcvanötezer) forintra, míg a beavatkozó tekintetében 190.500 (egyszázkilencvenezer-ötszáz) forintra leszállítja.

Az alperes és a beavatkozó által az államnak – egyetemleges kötelezettség terhével – fizetendő le nem rótt kereseti eljárási illeték összegét 146.900 (egyszáznegyvenhatezer-kilencszáz) forintra, az állam által előlegezett költség összegét 30.500 (harmincezer-ötszáz) forintra felemeli.

Egyéb fellebbezett részében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 84.400 (nyolcvannégyezer-négyszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, valamint az államnak – az illetékes állami adóhatóság felhívására – 134.000 (egyszázharmincnégyezer) forint meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a beavatkozónak 33.000 (harmincháromezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes 2018. március 23. napjától határozatlan idejű munkaviszonyban állt az alperessel, biztonságiöv készítő munkakörben. Az alperesi gyártócsarnokban – a gyártósorokban elhelyezkedő gépek között – a közlekedés és egyben az anyagszállítás csak a sárga csíkok felfestésével kijelölt közlekedési útvonalakon engedélyezett, ahol a gyalogos forgalommal szemben az anyagmozgatás elsőbbséget élvez.
- [2] A 2019. szeptember 9. napján 22 órakor kezdődő éjszakai műszak előtt 21 óra 50 perc körüli időben a felperes a XII. gyártócsarnok szám1 gyártósora mellett várta a műszakváltást, miközben a közlekedési útvonal túloldalán is többen váraakoztak. Ekkor kanyarodott be a gyártósorok közötti útvonalra egyéb érdekelt1 egyéb érdekelt2 egyéb érdekelt1 felszólítására átment a másik oldalra, és a felperes mellett helyezkedett el, tőle kb. 2 méterre. A felperes eközben az előző műszakos munkatársával egyeztetett, félig a gyártósor felé, félig egyéb érdekelt2 felé fordulva, úgy, hogy jobb lábával a gyártósori részen, bal lábával a közlekedési útvonalon helyezkedett el. Amikor egyéb érdekelt1 elhaladt a felperes mellett, a szállított fapaletta a felperes bal bokáját megütötte.
- [3] A hallássérült felperes 2019. február 14. napján munkavédelmi oktatásban részesült, a baleset előtti munkaköri alkalmassági vélemény szerint a munkaköre ellátására alkalmas volt, azzal a korlátozással, hogy zajos környezetben nem dolgozhat. A balesetkor viselte a számára előírt munkavédelmi bakancsot és a hallókészülékét.
- [4] A balesetet követően az alperes a műszakváltást megelőző öt percben az anyagmozgatást megtiltotta, továbbá bevezette azt a szabályt, hogy a dolgozók legkorábban öt perccel a műszakváltást megelőzően mehetnek a gyártósorhoz. A balesetet megelőzően sem volt engedélyezett lényegesen korábbi időpontban a gyártósorok megközelítése, de ennek időpontját pontosan nem határozták meg.
- [5] A felperes a baleset során a bal külboka zúzódását és rándulását, valamint a bal külboka alsó peremén két lemezszerű, különálló csontrészt letörését szenvedte el. A baleset következtében mozgásában korlátozottá vált, az utcai közlekedésben kísérőre szorult, szükségessé vált bokaerőgátló viselése. Végállapota 2019. december 15. napján alakult ki, abban érdemi változás nem várható. A balesetre visszavezethető egészségkárosodása 20%-os mértékű.
- [6] A 2020. január 1. napjáig fennálló keresőképtelensége alatt üzemi baleseti táppénzben részesült. 2020. január 2. napján megállapításra került, hogy munkaköre ellátására alkalmatlanná vált, ezért a felek a munkaviszonyt közös megegyezéssel megszüntették. A felperes 2020. január 13. napjától kilencven napig 5.366,7 forint/nap álláskeresői járadékban,

2020. április 12. napjától havi 22.800 forint foglalkoztatást helyettesítő támogatásban, 2022. november 14. napjától rehabilitációs ellátásban részesült havi 52.205 forint összegben.

- [7] A felperes keresetében egészségének megsértése és a baleset következtében fennálló nem vagyoni hátrányai miatt 6.000.000 forint sérelemdíj, valamint kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Kártérítés címén érvényesítette a gyógytornász költségét havi 40.000 forint, a dietetikus díját havi 15.000 forint összegben, míg elmaradt jövedelem címén 2020. január 4. napjától 2020. január 31. napjáig 324.137 forint, 2020. február 1. napjától 2020. február 29. napjáig 285.688 forint, 2020. március 1. napjától 2020. március 31. napjáig 290.189 forint, 2020. április 1. napjától 2020. április 30. napjáig 381.123 forint, 2020. május 1. napjától havi 433.757 forint megfizetésére tartott igényt. Álláspontja szerint a baleset az anyagmozgató hibájából következett be, mert nem észlelte, hogy a hidraulikus emelő mozgatójának nyomvonalában tartózkodik, így figyelmeztetni sem állt módjában. Ő maga a munkavédelmi szabályokat betartotta, vétkes magatartást nem tanúsított.
- [8] Az alperes a kereset elutasítását és a felperesnek perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésekor a felperes véglegesen lemondott valamennyi, a munkaviszonyával összefüggő igényéről. Másodlagos hivatkozása szerint a balesetet kizárólag a felperes elháríthatatlan magatartása okozta, ugyanis a baleset idején a munkavédelmi előírásokat megsértve nem a megfelelő helyen állt, az anyagmozgató felhívását nem hallotta, valószínűsíthetőleg azért, mert hallókészüléke nem, vagy hibásan működött. A teljes mentesülésére irányuló védekezés sikertelensége esetére kármegosztás alkalmazását kérte a felperes vétkes magatartására figyelemmel.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest elmaradt jövedelem címén 1.743.666 forint kártérítés, 800.000 forint sérelemdíj, valamint 2022. június 1. napjától havi 87.373 forint megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította és rendelkezett az elsőfokú eljárás költségeinek viseléséről.
- [10] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint sem a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetése tárgyában készült okirat szövege, sem aláírásának körülményei nem támasztották alá, hogy a felperes a perbeli balesetével összefüggő kárigényeiről, személyiségi jogsértésből fakadó igényeiről lemondott.
- [11] Az Mt. 166.§ (1) bekezdése, a (2) bekezdés b) pontja és a 167.§ (2) bekezdése felhívásával azt állapította meg, hogy a felperes annyiban szegte meg a gyalogos közlekedés, illetve a várakozás munkahelyi szabályait, hogy figyelmetlenül tartózkodott kisebb részben a közlekedési útvonalon, és nem győződött meg arról, hogy a kijelölt területen folyik-e a gyalogos forgalommal szemben elsőbbséget élvező anyagmozgató. A baleset ennek ellenére nem kizárólag a felperes vétkes magatartásának a következménye, ugyanis a gépi és kézi anyagmozgatónak is kötelezettsége volt figyelemfelhívással élni a gyalogos munkavállaló felé. Ezt egyéb érdekeltől elmulasztotta, nem is észlelte, hogy a felperes lábát elérheti a hidraulikus emelővel szállított rakomány. Mindezekből következően az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a baleset 50%-ban a felperes vétkes magatartásának a következménye, ezért kárának megtérítésére is ennek figyelembevételével tarthat igényt.
- [12] A felperes elmaradt jövedelmét az Mt. 172.§ (2) bekezdése alapján, az alperes által csatolt keresetkimutatás alapulvételével, a kapott járandóságok elszámolásával határozta meg, és a felperes 50%-os közrehatására tekintettel annak fele részével megegyező összegben kötelezte az alperest az elmaradt jövedelem megtérítéseként lejárt járadék és folyamatos kártérítési járadék megfizetésére. A felperes által igénybe vett dietetikus és gyógytornász költsége iránti kárigényt az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján nem találta megalapozottnak, mert a testsúly csökkentését célzó mozgásterapeutai kezelés és a dietetikus igénybevétele ugyan indokolt lehet, de ezek nem a balesetből eredő sérüléssel függenek össze. A testi épség és

egészség megsértése mint a felperes személyiségi jogának sérelme miatt – a felperest ért nem vagyoni hátrányokat mérlegelve – az Mt. 9.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:52.§ (1) és (3) bekezdése alapján az alperest 800.000 forint sérelemdíjban marasztalta. A túlnyomórészt pervesztes felperest a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83.§ (2) bekezdése és a Pp. 90.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes és a beavatkozó javára a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányosan megállapított perköltség megfizetésére. A meg nem fizetett kereseti eljárási illeték és az állam által előlegezett költség 15%-ának megfizetésére az alperest és a beavatkozót egyetemlegesen kötelezte a Pp. 102.§ (1) bekezdése, 83.§ (2) bekezdése és 90.§ (3) bekezdése alapján azzal, hogy a feljegyzett illeték és költség ezt meghaladó része a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján az állam terhén marad.

- [13] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezett, annak részbeni megváltoztatását és elsődlegesen az alperes kártérítésben történt marasztalásának 3.487.332 forintra, a havi járadék összegének 174.746 forintra történő felemelését kérte, vitatva közrehatásának megállapítását és erre figyelemmel a kármegosztás alkalmazását. Másodlagos fellebbezési kérelme a kártérítés címén történt marasztalás 3.138.599 forintra, a havi járadék összegének 157.271 forintra való felemelésére irányult, reá kedvezőbb, 10-90%-os közrehatás megállapítása mellett. Kérte az elsőfokú perköltségben való marasztalásának mellőzését, és az alperes kötelezését az első- és másodfokú eljárás költségeiben a Pp. 83.§ (3) bekezdése alapján. Költségeit az első- és másodfokú eljárás 600.000 forint ügyvédi munkadíjban számította fel.
- [14] A fellebbezésben foglaltak szerint a baleset közvetlen és kizárólagos oka az alperes érdekkörbe tartozó anyagmozgató mulasztása volt, ugyanis nem győződött meg arról, hogy az általa húzott vontatmányt a kijelölt útvonalon balesetmentesen tudja-e mozgatni. A peradatok szerint őt nem látta, ezért figyelmeztetésének elmulasztása az alperes terhére esik. A balesetben ő maga nem hatott közre, mert nem észlelhette, hogy mögötte az anyagmozgató vontatmánnyal érkezik, az pedig, hogy a lába igen csekély mértékben az anyagmozgatási útvonalon volt, elháríthatatlan közrehatásaként nem értékelhető. Hangsúlyozta azt is, hogy az alperes a targoncás anyagmozgatást szabályozta, a baleset azonban kézi szállítás során következett be, így a perbeli baleset megítélésére nem irányadóak az alperes által csatolt közlekedési és anyagmozgatási tájékoztatók. Mindezek alapján az Mt. 167.§ (2) bekezdése szerinti munkavállalói vétkes magatartás a terhére nem állapítható meg, így teljes kártérítés illeti.
- [15] Másodlagos fellebbezése szerint az alperes teljes kártérítési felelőssége hiányában sem megalapozott a kármegosztás elsőfokú bíróság által megállapított egyenlő mértéke, mert a baleset bekövetkezése túlnyomó részben az alperesi dolgozó figyelmetlenségének következménye. Eerre tekintettel – másodlagosan – reá kedvezőbben 10-90%-os kármegosztás alkalmazását kérte.
- [16] Az alperes és a beavatkozó fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és a felperes másodfokú perköltségben marasztalására irányult. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helytálló értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a baleset bekövetkezésében 50% mértékben közrehatott, így az elmaradt jövedelmének megtérítésére is csak ennek arányában tarthat igényt, és nagyobb mértékű pervesztessége arányában köteles az elsőfokú perköltség viselésére.
- [17] A fellebbezés részben alapos.
- [18] A felperes elsődleges fellebbezési kérelme kapcsán a másodfokú bíróság a Pp. 369.§ (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörében eljárva egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal a jogi következtetésével, hogy a kármegosztás Mt. 167.§ (2) bekezdésében foglalt feltételei fennállnak, a kárt részben a felperes vétkes magatartása okozta.

- [19] Az elsőfokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy a felperes munkahelyéül szolgáló csarnokban az alperes úgy jelölte ki a sárga csíkokkal felfestett közlekedési, illetőleg anyagmozgatási útvonalakat, hogy azok azonos nyomvonalra estek. Erre figyelemmel a használatukat olyan módon szabályozta, hogy a gyalogos forgalommal szemben az anyagmozgatásnak elsőbbséget biztosított, azzal azonban, hogy az anyagmozgatónak az elsőbbségadási kötelezettségét nem észlelő gyalogost a félrehúzásra figyelmeztetnie kell. A felperes fellebbezési álláspontjával szemben az alperes a közlekedési útvonalon nem csak a targoncával történő szállítást szabályozta elsőbbségre jogosító tevékenységként, hanem a szabályzat szövegéből kitűnően bárminemű anyagmozgatás végzését, amiből az is következik, hogy az elsőbbségadási helyzetet nem észlelő gyalogost nem csak a targoncával közlekedő, hanem a hidraulikus kézi emelővel raklapot vagy más anyagot szállító munkavállalónak is figyelmeztetnie kellett a félreállásra.
- [20] Abból a körülményből azonban, hogy a hidraulikus kézi emelővel a közlekedési útvonalon raklapot szállító egyéb érdekelt¹ elmulasztotta a felperes figyelmeztetését, nem szólította fel, hogy a mozgatott teher útjából álljon félre, nem vonható le az a felperes által kért következtetés, hogy a balesetnek kizárólag ez volt az oka, és annak bekövetkezésében maga vétkezen nem hatott közre.
- [21] A felperes maga sem vitatta, hogy részben – a bal lábával – a közlekedésre és a szállításra kijelölt útvonalon állva, annak mintegy hátat fordítva várakozott a munkakezdésre, munkatársával megbeszélést folytatott, és eközben nem figyelt arra, hogy a hidraulikus kézi raklapmozgatóval terhet szállító egyéb érdekelt¹nek elsőbbséget kell adnia. Ha munkavégzésének tényleges helyéhez érve a közlekedési útvonalat elhagyja, és a műszakváltásig azon kívül, a gyártósorok közötti részen tartózkodik, vagy ha fél lábbal az útvonalon állva úgy várakozik, hogy figyelemmel kíséri, kell-e az ott végzett anyagmozgatásnak elsőbbséget adnia, a baleset elkerülhető lett volna. A felperes az általa rendszeresen használt munkaterületen, ahol nem csak targoncás szállítás zajlik, hanem hidraulikus kézi emelővel raklapokat is szállítanak, figyelmetlenül várakozott a munkakezdésre. A munkahelyi közlekedésre és anyagmozgatásra vonatkozó szabályok figyelmen kívül hagyásával ezért a balesetben vétkezen közrehatott, fellebbezésében így a kármegosztás mellőzését alaptalanul kérte.
- [22] A másodlagos fellebbezés elbírálása során azonban a másodfokú bíróság a kármegosztás aránya tekintetében az elsőfokú bíróságtól részben eltérő jogi következtetést vont le, az alább kifejtett indokok alapján.
- [23] Az Mt. 167.§ (2) bekezdése szerint nem kell megtéríteni a kárnak azt a részét, amelyet a munkavállaló vétkes magatartása okozott, vagy amely abból származott, hogy a munkavállaló a kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget.
- [24] Az 1/2018. (VI. 25.) KMK vélemény III. 4. pontja szerint a kármegosztás arányát a munkáltató vétkesség nélküli felelőssége mellett is megállapítható vétkessége és a munkavállaló vétkességének aránya határozza meg. A munkavállaló terhére csak a vétkes magatartásával összefüggő kár értékelhető. Az ítélkezési gyakorlat a kármegosztás arányának kialakításakor a munkáltató vétkesség nélküli felelősségét értékeli kiinduló pontként, ennek nyomatakát fokozza a munkáltató vétkessége, ezeket kell egybevetni a munkavállaló vétkes közrehatásával.
- [25] A másodfokú bíróság is abból indult ki, hogy a munkahelyen belül megtörtént a közlekedési, illetőleg azzal azonos nyomvonalon az anyagmozgatási útvonalak kijelölése és használatuk szabályozása. Az útvonalon egyéb érdekelt¹ munkavállaló a maga után hidraulikus kézi emelővel húzott raklapot annak ellenére szállította a szükséges körültekintés elmulasztásával, hogy a műszakváltást megelőző néhány percben több munkakezdésre várakozó munkatársa állt a közlekedési és szállítási útvonal közvetlen közelében, egyéb érdekelt² munkavállalót

szóban, illetve vállát megérintve figyelmeztetnie is kellett, hogy az elhaladását biztosítsa. Figyelmetlensége miatt nem is észlelte, hogy nemcsak egyéb érdekelt², hanem a közlekedési út szemközti oldalán más személy is a szállított teher útjában tartózkodik. Emiatt az elsőbbségadási kötelezettségét nem észlelő felperes figyelmeztetése is elmaradt. Az általános élettapasztalat szerinti figyelem és a munkahelyi közlekedési szabályokban előírt figyelmeztetési kötelezettség részéről történő elmulasztása olyan vétkes magatartás, amit a kármegosztás során a munkáltató terhére kellett figyelembe venni. A munkavédelmi szabályt sértve sérülést okozó munkatárs által okozott baleset a munkáltató megtérítési – a perbeli esetben kártérítési – kötelezettségét vonja maga után (EBH2009.2084.).

- [26] Az elsőfokú bíróság azt is megállapította, hogy a felperes balesetét követően az alperes az anyagmozgatásra és közlekedésre vonatkozó szabályokat kiegészítette azzal, hogy a műszakváltást megelőző öt percben a közlekedési útvonalakon az anyagmozgatás tilos. Ez a szabályozás nyilvánvalóan tovább növeli a közlekedésre kijelölt útvonalon a gyalogosok biztonságát éppen a perbeli balesettel megegyező műszakváltáskori időszakban, amikor a munkahelyüket elhagyó és oda megérkező munkavállalók miatt szükségszerűen megnő a gyalogos forgalom intenzitása. A munkáltató általános, vétkesség nélküli felelősségének nyomatékát a perbeli esetben az a körülmény is fokozza, hogy a baleset előtt nem gondoskodott a munkavállalók védelméről a fokozottabb gyalogos közlekedést indukáló műszakváltás idejére.
- [27] Mindezekkel összevetve a felperes fent részletezett vétkes szabályszegése nem olyan súlyú, amely a terhére jelentős mértékű kárviselési kötelezettségre adhat alapot, miután a baleset még e magatartása mellett is elkerülhető lett volna az alperes raklapot szállító munkavállalójának körütekintő, figyelmes, a reá vonatkozó szabályokat megtartó munkavégzése mellett. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a kármegosztás arányát 20-80%-ban állapította meg az alperesre terhesebben.
- [28] A másodfokú eljárásban nem volt vitás, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított egyenlő arányú kármegosztás mellett a felperes vagyoni kára elmaradt jövedelem címén havi 87.373 forint, a 2022. május 31. napjáig lejárt járadék összege 1.743.666 forint. A másodfokú bíróság ezért a közrehatás 20%-os arányára figyelemmel – a felperes fellebbezésében követett számítási mód alapján – a lejárt kártérítési járadék elsőfokú bíróság által megállapított összegét a felperes másodlagos fellebbezését részben teljesítve 2.789.870 forintra, a 2022. június 1. napjától havonta esedékes kártérítési járadék összegét 139.800 forintra felemelte, és ennyiben az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján – fellebbezett részében – részben megváltoztatta.
- [29] A másodfokú bíróság döntése folytán a pernyertesség-pervesztesség aránya az elsőfokú bíróság által megállapított 15-85%-os arányhoz képest 20-80%-ra módosult, ezért ennek figyelembevételével kellett leszállítani a felperes által az alperes és a beavatkozó részére fizetendő elsőfokú perköltség összegét, illetve felemelni az alperest és a beavatkozót az állam javára terhelő kereseti eljárási illeték és állam által előlegezett költség összegét, annak hangsúlyozásával, hogy a Pp. 83.§ (3) bekezdése alkalmazásának feltételei a másodfokú bíróság döntésére tekintettel sem álltak fenn.
- [30] A fellebbezési pertárgyérték 2.792.142 forint volt, a felperes pernyertes 1.675.328 forint, pervesztes 1.116.814 forint erejéig. A felperes fellebbezésében az elsőfokú és másodfokú perköltség igényét általános forgalmi adó felszámítása nélkül összesen 600.000 forintban jelölte meg, amely a keresetlevelében meghatározott pertárgy értéket figyelembe véve lényegében a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontjának felelt meg, ezért a megjelölt összegből 200.000 forintot vett figyelembe a másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásra. A felperes így pernyertessége arányában igényt tarthat 120.000 forint ügyvédi munkadíjra, míg az alperes

részére az általa a másodfokú eljárásra felszámított 70.000 forint + Áfa ügyvédi munkadíj pervesztességével arányos részét, összesen 35.600 forintot köteles megfizetni, így a felperesnek a Pp. 83.§ (2) bekezdése alapján járó másodfokú perköltség összege 84.400 forint. A beavatkozó által felszámított 65.000 forint + Áfa másodfokú ügyvédi munkadíjból a felperes a Pp. 90.§ (1) bekezdésére figyelemmel pervesztességének arányában 33.000 forint megfizetésére köteles.

[31] A felperes munkavállalói költségkedvezménye miatt meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetékből a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján az alperes 134.000 forintot köteles megfizetni, az ezen felüli meg nem fizetett fellebbezési eljárási illeték a Pp. 102.§ (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[32] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376.§ (1) bekezdése alapján – az ott írt kivételek hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2022. október 28.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró